

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2012/13, 22. oktober 2012, številka 2, letnik I

Celice Trubarjev – zbiramo prijave za tekmovanje

Natečaj za najboljšo prigodo iz šolskih klopi

Odkrivamo talente: Ana Blatnik

Intervju z Metko Čulk

Prva nagrajenka kviza Brihtne glavce

Kratkočasnikova vicoteka

Kuhinja za telebane

V Šentrupertu posadili lipo

Sodobna priprava hrane: Mmm, je dobro!

K babici na župco ... k mamici na juhco

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2012/13, 22. oktober 2012, številka 2, letnik I

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Tina Kramar, Taja Jančič, Maja Kumbrger, Zala Uratarič, Miha Emeršič, Matjaž Cepuš, Aljaž Grejan, Larisa Knap, Ana Blatnik, Neža Ferlič, Neža Ulaga, Lucija Govek, Ana Marija Ojsteršek, Saša Klezin, Gašper Juvan, Daša Peganc, Tim Vorina, Mehmed Zulić, Primož Mlakar, Žan Jurkošek, Nika Gradišnik, Katarina Penič, Tadej Pasarič, Mark Vrbovšek Antloga, Daša Peganc

Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

RAZPIS ZA IZBOR TEKMOVALCEV NA NAGRADNEM KVIZU OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI

CELICE TRUBARJEV

(TISTE MALE SIVE CELICE, DA SE BOMO RAZUMELI)

Šolske in druge proslave so vedno nezanimive, ker nastopajoči kar naprej govorijo o nečem, kar nas ne zanima. Zato smo se v uredništvu šolskega časopisa Kratkočasnik in Radia Prosti slog odločili, da bomo eno od proslav naredili zanimivejšo. Pred božično-novoletnimi počitnicami bomo organizirali prireditev ob dnevu samostojnosti in enotnosti, 26. decembru, in jo malce poživili. Izvedli bomo kviz, pri katerem boste lahko sodelovali 6., 7., 8., in 9. razredi. Vsak razred bo predhodno izbral štiri tekmovalce, ki se bodo potegovali za zmago.

A ker vemo,
da niste čisto dobro razumeli,
sledijo natančnejša navodila
za izbor in prijavo tekmovalcev.

Vsi 6. razredi izberejo štiri tekmovalce. To ne pomeni, da recimo 6.a-razred izbere štiri tekmovalce in potem še ostala dva po štiri, temveč da vsi trije razredi izberejo štiri skupne tekmovalce. Enako velja tudi za 7., 8. In 9. razred. Prijave tekmovalcev zbiramo na radio@oslasko.si. Lahko jih oddate tudi v nabiralnik radia in časopisa v šolski avli.

Veliko sreče pri izbiri tekmovalcev vam želi ekipa Radia Prosti slog in časopisa Kratkočasnik.

In na koncu se opravičujemo vsem, ki smo jih užalili s tem, ko smo rekli, da so šolske in ostale proslave nezanimive.

Tina Kramar

SVETOVNI IN MEDNARODNI DNEVI

Ali veste za vse?

V zadnjih letih se pojavlja vedno več takšnih in drugačnih svetovnih in mednarodnih dnevor, ko obeležujemo različne dogodke. Med njimi so tudi oktobrski – pogledjte, ali morda veste zanje.

Svetovni dan učiteljev obeležujemo 5. oktobra. Namenjen je predvsem temu, da bi malo razmislili o njihovem poklicu in položaju v družbi. Ta dan je bil prvič obeležen leta 1994, od takrat pa ga praznuje že več kot sto držav.

Svetovni dan pošte je 9. oktobra. Vsi se najbrž zavedamo, da bi brez nje težko živeli, čeprav mlajše generacije za prenos sporočil vse pogosteje uporabljamo internet in elektronsko pošto. Na ta dan se sicer spominjamo ustanovitve Svetovne poštne zveze leta 1874.

Ste vedeli, da imamo tudi otroci svoj svetovni teden? No, če niste, naj vam povemo, da ga obeležujemo prvi teden v tem mesecu. Ponekod po Sloveniji različna društva pripravljajo delavnice in druge dejavnosti za otroke. Ponedeljek v tem tednu je hkrati tudi **svetovni dan otroka**. Zanimivo pa je to, da je letos ta dan prišel prav na 1. oktober, ki je hkrati tudi **svetovni dan starostnikov**.

Svetovni dan hrane je 16. oktobra. Obeležujemo ga zato, da bi se zavedali, da je na svetu še veliko ljudi,

ki stradajo in so iz dneva v dan lačni, in tudi zato, da bi bolj spoštljivo ravnali s hrano.

Dan reformacije je 31. oktobra. Na ta dan se spominjamo obdobja protestantizma. Začetnik je bil nemški avguštinski menih Martin Luther, ki je 31. oktobra 1517 na vrata cerkve v Wittenbergu pribil 95 tez o potrebni prenovi katoliške cerkve. Ta dan je tudi v spomin na prvi tiskani knjigi v slovenskem jeziku – Abecednik in Katekizem – o čemer si lahko več preberete v enem od naslednjih prispevkov.

Svetovni dan varčevanja je 31. oktobra. Pomembnosti tega se Slovenci kar dobro zavedamo, saj smo po podatkih iz leta 2011 na četrtem mestu v Evropski uniji glede na stopnjo varčevanja v posameznem gospodinjstvu. Ta podatek je za našo majhno državno spodbuden.

Noč čarovnic je noč in ne dan in jo obeležujemo ravno tako 31. oktobra. Zagotovo ste že slišali zanjo. Angleži jo imenujejo »halloween«. Takrat otroci zvečer v kostumih hodijo od hiše do hiše in prosijo za sladkarije. Pri nas tovrsten običaj še ni zaživel, a kljub temu vedno več ljudi izrezuje buče, pri čemer vanje postavi tudi svečo in tako okraši okolico doma.

Saša Klezin

NATEČAJ

Najboljša prigoda iz šolskih klopi

Izvedli bomo natečaj za najboljšo šalo, zgodbo, anekdoto ... iz šolskih klopi. Svoje zgodbe lahko pošljete na naš spletni naslov radio@oslasko.si.

Pošljete jih lahko vsi učenci od 1. do 9. razreda. Prvošolčki lahko za pomoč prosite starše ali učiteljico. Med prispelimi zgodbami in šalami bomo izbrali nekaj najboljših, smešnih in zabavnih in jih objavili v šolskem glasilu Kratkočasnik, na šolskem

Radiu Prosti slog ter na naši oglasni tabli v avli šole. Zdaj pa hitro napnite ušesa in pripravite svinčnike, da si boste lahko zabeležili kakšno šalo in jo poslali. In veliikkkkkooo sreče pri lovljenju šal in zgodb.

Tina Kramar

OB DNEVU REFORMACIJE

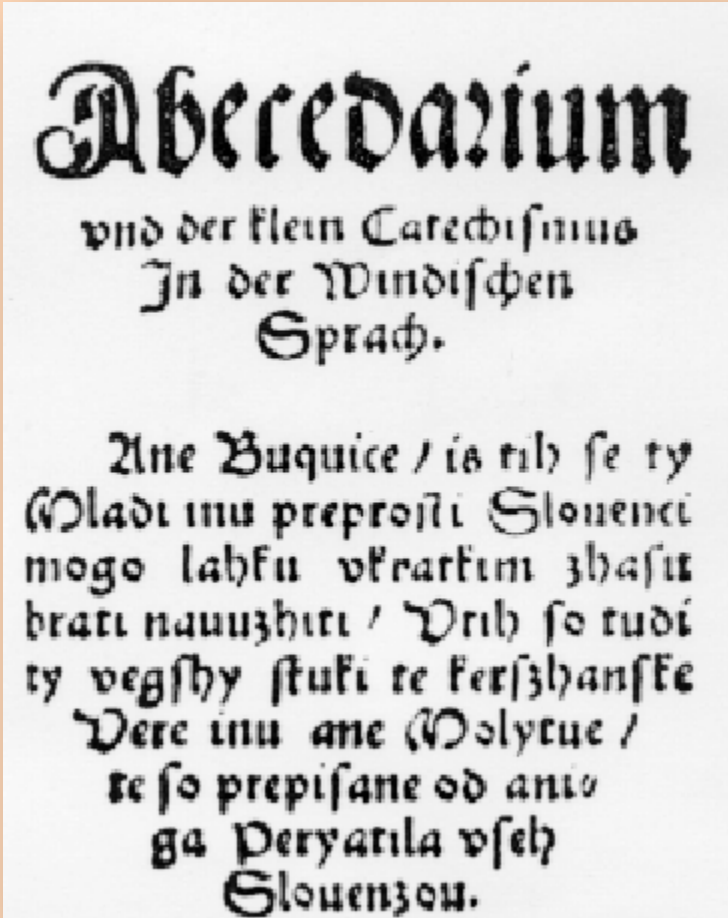
Oče slovenskega jezika

Martin Luther, skromen avguštinski menih, je 31. oktobra 1517 na vrata cerkve v Wittenbergu nabil 95 tez o problemih verskega življenja, s čimer je naletel na kar najširši odmev. Še posebej zato, ker se je v drugi polovici 15. stoletja razmahnilo tiskarstvo – začetnik je bil Johannes Gutenberg.

Martin Luther je ostro »udaril« po trgovanju z odpustki za grehe, ki se je razširilo zaradi finančnih potreb rimske cerkve. Ob prebiranju pisem apostola Pavla v Svetem pismu je odkril, da kupovanje odpustkov ne more imeti nikakršnega vpliva na zveličanje. Zato je prišel navzkriž z rimskim papežem in njegovimi podrejenimi, ki jim je kupovanje odpustkov omogočalo lagodno življenje. Luther je tudi zahteval, naj vsakdo bere Sveto pismo v svojem jeziku, s čimer se je pojavila potreba po prevajanju Biblije v narodne jezike. Hkrati je pisal tudi o potrebi šolanja otrok.

V evropskem prostoru pa se je poleg luteranske smeri protestantizma pojavilo še nekaj drugih – kalvinska, zvinglijanska in anglikanska. Na Slovensko se je protestantizem razširil iz Nemčije, od koder so prihajali tedanji redki študentje, popotniki ... Najpomembnejši zagovornik protestantizma ali reformacije pri nas je bil Primož Trubar, oče slovenskega jezika. Leta 1550 je izdal prvi slovenski knjigi – Abecednik in Katekizem. Zato smo še posebej ponosni, ker se naša šola imenuje po njem; nekaj časa je namreč služboval tudi v Laškem.

Lucija Govek, Tanja Drolec

BRIHTNE GLAVCE

Prva nagrajenska

V prvi številki Kratkočasnika smo v rubriki Brihtne glavce objavili nagradni kviz, katerega geslo je bilo »prvič z vami«. Med tistimi, ki ste nam poslali pravilne rešitve, smo izžrebali Barbaro Lokovšek iz 6.a matične šole, ki bo nagrado prejela v prihodnjih dneh.

In da vam v vedno daljših jesenskih popoldnevih in večerih ne bo dolgčas, smo tudi tokrat pripravili kviz. Pravilne rešitve vam bodo tudi tokrat dale

geslo, ki nam ga lahko pošljete na radio@oslasko.si ali ga oddate v nabiralnik Radia Prosti slog in časopisa Kratkočasnik v šolski avli.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

1. Kaj od naštetega ni šport?

- J kolesarjenje
- K risanje
- L plavanje

2. Koliko dni ima leto?

- R 365
- S 235
- Š 364

3. Dan reformacije praznujemo ...

- A 31. oktobra
- B 22. aprila
- C 7. decembra

4. Kje v Slovenji je otok na jezeru?

- S v Bohinju
- Š na Ptuju
- T na Bledu

5. Kaj je pasma psa?

- K nemški ovčar
- L siamski ovčar
- M ameriški grizli pes

6. Kaj delamo za noč čarovnic?

- N gremo na Triglav
- O izrezujemo buče
- P obiščemo Božička

7. Kaj ni nota?

- B četrtnika
- C polovinka
- Č destinka

8. Katera žival lahko leti?

- A muha
- B koza
- C žirafa

9. Kaj je orhideja?

- R ptica
- S roža
- Š pasma mačke

10. Glavno mesto Italije je ...

- L Pariz
- M Ljubljana
- N Rim

11. Za kateri šport potrebujemo žogo?

- H za smučanje
- I za nogomet
- J za rolanje

12. Kje zahaja sonce?

- I na severu
- J na jugu
- K na zahodu

Saša Klezin

ODKRIVAMO TALENTE

Prijateljstvo za vedno?

V naši šoli imamo še eno učenko, ki rada piše. Ana obiskuje 8. razred in se je tako kot Manica, ki smo jo predstavili v prejšnji številki, nad pisanjem navdušila med prebiranjem knjig. Ana si je med branjem knjig zaželela, da bi tudi sama napisala kakšno. Kot vir uporablja svojo domišljijo, zgodi se ji tudi, da bi kakšni že napisani zgodbi rada kaj dodala. Zaenkrat še ni napisala nobene knjige, a ravno v tem času pripravlja zgodbo za natečaj na RTV Slovenija. Zato ji pri pripravi želimo veliko sreče.

Tina Kramar

Pozdravljeni, sem Mia. No, za večino ljudi zdaj gospa Mia. Stara sem 67 let, imam super vnuke, ki me vedno sprašujejo o zanimivih rečeh. Pred nekaj dnevi se je zgodilo, da me je starejša vnukinja vprašala o najboljši prijateljici iz otroštva. Nisem ji znala odgovoriti, saj se tistih časov le bežno spominjam, ampak potem sem kakšno uro kasneje zbrala moči in se lotila podstrešja, ki je bilo, priznam, kar v slabem stanju. Tam sem našla svoj dnevnik, v katerem je bilo tudi pismo, ki sem ji ga pisala ob koncu srednje šole, in ga začela brati ...

»Draga Jane! Res je, da imava vsaka svoje življenje, da sva do določene mere različni, ampak nekaj naju je vedno pritegnilo, da sva tičali skupaj. V dobrem in slabem. Prav spomnim se še, ko sva se prvič srečali v varstvu pri neki gospe. Bila sem stara tri leta, ko sem se s starši preselila v naše mestece. Takoj sva se razumeli in si začeli posojati porcelanaste punčke, kar je bilo v navadi samo med najboljšimi prijatelji. Mislim, da si bila tudi edina, ki je k meni hodila na počitnice spat na senik. In potem sva pač kot vsi normalni ljudje tudi midve odraščali. Ko je napočil prvi šolski dan, sva se vsaka s svojo rumeno rutico sprehodili po šolski telovadnici, ki se nama je takrat zdela tako ogromna in mogočna. Bili sva ponosni in veseli, da sva se srečali. Potem je vse v šoli minevalo mirno. Ne bom rekla, da sva bili pridni, saj sva v petem razredu skupaj jokali pred šolo, ker sva dobili nezadostno oceno pri spisu. Potem so se začela tista leta – pubertetniška, uporniška, trmasta ... A kljub temu sva še vedno nekako spadali skupaj in se dopolnjevali. Nenehno sva govorili o fantih, obiskovali druga drugo, sitnarili simpatijam, preizkušali stvari, ki naju pred tem niso zanimale. Potem je napočil konec osmega razreda, jaz sem se vpisala v zdravstveno šolo in ti v trgovsko, ker pač včasih ni bilo drugih možnosti. Bilo mi je hudo, še bolj pa se mi zdi, da je bilo hudo tebi, ampak nisem imela moči, da bi te vprašala. Oprosti! Najine poti so se ločile, le redko sva se videli in komajda rekli kakšno besedo, ampak za vedno te imam v srcu, mojo najboljšo Jane.«

Ko sem prebrala to, sem bila kar malo jezna nase. Da se nisem spomnila takšne prijateljice! To bi lahko bil višek nemarnosti, ampak sklerozna leta pač. Zdaj je moja vizija superbabice, da bi našla svojo predrago Jane. Seveda sem kot vsaka babica najprej pogledala v telefonski imenik, a je tam nisem našla. Potem sem se že kar malo butasta odpravila pogledat na pokopališče, a tudi tam na srečo ni bilo sledov o kakšni Jane. In sem nehala. Ampak upanje umre zadnje in zato si želim, da bi jo še vsaj enkrat lahko videla.

»Dragi dnevnik, sem Jane in sem najbrž zelo čudna, ker pri 67 letih pišem dnevnik, ampak tako sem osamljena. Nimam vnukov, otrok in ne najboljših prijateljic, ki sem jo imela včasih. Ime ji je bilo Mia, bila je tako posebna oseba, imela je pegice in vihrave rdečkaste lase, kar je bilo za tiste čase redkost. Zato so večkrat gledali za nama, sama pa si ni hotela priznati, da je to zaradi njenih las, ki so bili meni vedno v veselje, zato sem si želela, da bi postala frizerka. To v tistih časih ni bilo mogoče, zato sem nehala sanjariti. Morem priznati, da sem najboljših dneve življenja preživela v njeni družbi. Tako rada bi jo našla, a ni sledu o njej. Najprej sem se lotila telefonskega imenika, ampak sem kmalu odnehala, ker je med vsemi tistimi podatki nisem mogla najti. Nato sem se odpravila na pokopališče in tam videla samo neko žensko, ki je pogledovala po grobovih, če bi kje našla kakšno osebo z imenom Jane. Kar smejala sem se ji in nisem mogla verjeti, da ji je tako dolgčas, da išče stare prijatelje na pokopališču. Nato sem se ovedla, da to počnem tudi jaz, in kmalu odšla. Očitno mi ni usojeno. In zdaj bom odšla v trgovino.« Po nekaj urah se Jane v trgovskem centru po nesreči zaleti v starejšo gospo: »Joj, gospa, iskreno se vam opravičujem, preverjala sem ceno in vas nisem opazila.«

»Nič hudega. Se zgodi. Vse je v redu.«

»Strgala sem vam zapestnico. Šele zdaj sem opazila, res se vam opravičujem.«

»Ta zapestnica mi veliko pomeni. Je od nekdanje prijateljice, za katero že dolgo ne vem, če sploh še živi.«

»Tudi jaz imam takšno prijateljico. Bi se morda odpravili na kavo, da se pogovoriva? Če imate čas, seveda.«

»Takšni stari gospe, kot sva midve, bi morali vedno imeti čas.« Ko sta si naročili kavo, sta zabredli v pogovor. Po kakšni uri prijetnega klepeta se je zgodilo nekaj posebnega. »Veste, že dolgo časa sem osamljena in sem se odločila, da bom poiskala najboljšo prijateljico,« je omenila Jane. »Tudi pri meni je podobno, vsepovsod sem jo iskala.«

»Čakajte, a se nisva midve srečali na pokopališču?«

»Ja, seveda, že ves čas se mi je zdelo!«

»Jaz pa sem iskala staro prijateljico Mio Hawet.«

Nastala je tišina, Mia je prisedla bliže k Jane, jo prijela za roko, ji snela zapestnico in ji pokazala, da imata enako, nato jo je objela in rekla: »Jane, iskala si mene.«

»SLOVKA JE TUDI SLOVA, A NIKAKOR SLAVKA«

Parodija je besedilo, ki z namenom zabavanja smeši oziroma na humoren način preoblikuje določeno drugo besedilo, ki je znano širšemu krogu ljudi. Njen namen je opozarjati na različne družbene odnose. Pojavlja se lahko v glasbi, filmu, gledališču ... Pri slovenščini v sedmem razredu smo spoznavali literarno. Za pokušino vam predstavljamo dve besedili. Hkrati vam želimo obilo zabave ob branju.

Volk pred sodiščem

Sodnik: Naj vstopi priča kmet Krompirjevc!

Kmet: Ja, lejga, Kosmatobrivca.

Sodnik: Tukaj sem zate gospod sodnik! Jasno? *(Nato se obrne k slugi.)* Kašopihar, prinesi mi RedBull! Žejen sem! *(Spet pogleda kmeta.)* No, kar začnite s pričanjem, gospod Krompirjevc!

Kmet: Ja, takole je bilo ... Ravno sem sedel na stranišču, ko sem videl volka krasti moj traktor. »Ti, baraba nemarna!« sem rekel. Brez hlač sem stekel ven, da bi ga ustavil, on pa je vzel svoj Samsung Galaxy S3, me slikal in dal na Facebook. Ustvaril mi je profil in zdaj že imam dva prijatelja.

Sodnik: Dobro, dobro. Ne bomo zdaj o tem. *(Se spet obrne k slugi.)* Naj vstopi obtoženi! *(Pride volk v bikiniju.)*

Sodnik:No, gospod Volk ... Zakaj ste kmetu ukradli traktor?

Volk: On je začel, ko mi je ukradel neдрček!

Sodnik: Ta obravnava je končana! Volk je obtožen na dan zapora.

Volk: *(Pride blizu k sodniku.)* Če ne dosodiš meni v prid, bom povedal, kako sem te videl, da si se peljal na skiroju.

Sodnik: Varnostnika, odpeljita ga!

Gašper Juvan

Prebrisani volk in pištola

Predavnimi časi, ko so se čudeži še dogajali, sta živela brata Grimm.

Napisala sta pravljico o Rdeči kapici, v kateri je bil volk poražen. Ker se s tem ni strinjal, je prišel iz pravljice. Rdeči kapici je ukradel pištolo in ustrelil brata Grimm. Nato ju je dal v skrinjo, da bi ju lahko pojedel kasneje. Nato se je oblekel v oblačila bratov Grimm in začel pisati zgodbo o Rdeči kapici, v kateri volk zmaga. Čez pol ure so v hišo prišli trije prašički. Vprašali so volka, oblečenega v brata Grimm, kje ima brata. Volk jim je odgovoril, da v kuhinji. Prašički so ga vprašali, kje natančneje. Volk je odgovoril: »Na krožniku.« Prašički so se čudno spogledali in ga vprašali, zakaj je tako kosmat. »Ker me zebe.« Prašički so ga še vprašali, zakaj ima pištolo. Kosmatinec jim ni ostal dolžan: »Da vas lahko ustrelim!« Bum, bum, bum! In volk se je vrnil v pravljico.

Primož Mlakar in Žan Jurkošek

ANKETA

Kaj ste nazadnje brali?

Ljudje smo različni, počnemo različne stvari, poslušamo drugačno glasbo ... Različno radi beremo, nekateri bolj pustolovske knjige, drugi zgodovinske, tretji romantične ... Ker nas je zanimalo, kaj berejo naši učenci in učitelji, smo naključne mimoidoče na šolskih hodnikih povprašali o tem, kaj so nazadnje prebrali. Poglejte, kaj so odgovorili.

Špela Štor
Desa Muck: Lažniva
Suzi

Mateja Škorja
Alojz Ihan: Hvalnica
rešnjemu telesu

Timotej Pirš
Desa Muck: Pod milim
nebom

Savina Radišek Kuhar
Romana Berni: Zmaga
srca

Žan Škorja
Eric Hill: Piki

Žiga Pfajfer
Ivan Sivec: Abeceda
se potepa

Larisa Knap
Corinne Hofmann: Bela
Masajka

Tina Kramar

KNJIŽNI MOLJČKI

FIŽOLČEK, OGELČEK IN SLAMICA

NEKOČ JE ŽIVELA ZELO NERODNA

, KI JE VSAK DAN HODILA OD

DO

IN

KLEPETALA. KO JE ZAZVONILO POLDAN, PA SE JE SPOMNILA, DA MORA SKUHATI

ZA

UTRUJENEGA

. KER SE JI JE MUDILO, JE

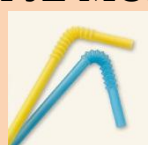
ZAKURILA KAR S

NEKOČ PA JE IZ

PADLA

, NANJO JE PADEL

IN IZ

, V KATEREM JE

NA VSO MOČ VRELA

, JE PRILETEL

. SREDI

SO SE POGOVORILI IN

ODLOČILI, DA JE ZA VSE NAJBOLJŠE, ČE POBEGNEJO, PREDEN JIH VRŽEJO NAZAJ NA

.

URNIH NOG SO ZBEŽALI SKOZI

. PRITEKLI SO DO

, KI JE ZARADI

PRECEJ

NARASEL. SPRAŠEVALI SO SE, KAJ NAJ NAREDIJO.

JE MALO POMISLILA, POTEM PA

PREDLAGALA, DA SE ONA VRŽE ČEZ

, ONADVA PA DRUG ZA DRUGIM GRESTA PO NJEJ

NA DRUGO STRAN IN NATO ŠE NJO POTEGETA ZA SABO.

SE JE HITRO PREKOTALIL

PRVI, NATO JE ŠEL ČEZ ŠE

. KO JE BIL RAVNO NA SREDINI, JE

SPEKLO.

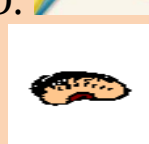
SE JE PRETRGALA NA POL IN PADLA ZA

V

. TAKRAT PA SE JE ZAČEL

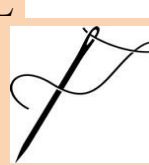
TAKO

, DA MU JE

POČIL. PA JE PRIŠEL MIMO KROJAČ IN MU Z BELO

ZAŠIL

. OD TAKRAT DALJE IMAJO VSI

BEL ŠIV.

Ana Marija Ojsteršek in Maja Kumberger

INTERVJU Z ...

Potrebuješ pomoč?

V zadnjem času je vse več ljudi v takšni ali drugačni stiski. Med drugim jo lahko povzroča tudi nasilje. Če so žrtve otroci ali mladostniki, je toliko huje. Metka Čulk je šolska socialna delavka, zato smo jo povabili, da bi nam odgovorila na nekaj vprašanj v povezavi s tem.

Vrsto let ste že socialna delavka v naši šoli. Kaj za vas pomeni nasilje?

Nasilje je nespoštovanje meja, prostora psihološke, čustvene, fizične, duhovne ... oziroma celostno osebnostne nedotakljivosti druge osebe oziroma drugega živega bitja.

Ali učenci oziroma učenci prepoznajo, kdaj so žrtve nasilja?

Mislím, da ga v šoli prepoznajo, medtem ko doma težje. Otrok ima svoje starše rad, ob njih se mora počutiti varno, če pa prihaja do psihičnega ali celo fizičnega nasilja, ga težko prepozna kot nasilje, bolj kot zaslužen kaznen. Ampak ni vedno tako in otroka mora zaščititi nekdo drug; sorodnik, sosed, policija, center za socialno delo ...

Ali bi lahko ocenili, koliko nasilja je v naši šoli?

Po mojem mnenju smo nekako še kar vzorna šola, ampak seveda včasih pride tudi do sporov ...

Kaj lahko naredi učenec oziroma učenka, če je žrtev nasilja? Kje lahko poišče pomoč?

Pove lahko komurkoli od učiteljev ali drugim strokovnim delavcem v šoli. Poleg tega lahko pokliče telefonske številke različnih ustanov, ki pomagajo in svetujejo žrtvam nasilja. Te telefonske številke so med drugim objavljene tudi v šolskem glasilu Iskrice. Učenci jih lahko najdejo tudi na spletu.

Zagotovo je že kdo iskal pomoč pri vas ...

Seveda. Tem žrtvam so ponavadi grozili, jih pretepali ... Zanimivo je, da se nasilje pri fantih in dekletih razlikuje. Dekleta na primer na listek napišejo kakšno kletvico ali slabšalno besedo, fantje pa so vrgli telefon v stranišče, obesili perilo na nedostopno mesto ...

S katerimi ustanovami sodelujete kot socialna delavka pri obravnavi žrtev nasilja?

Kadar gre za hudo nasilje, moramo takoj obvestiti policijo in center za socialno delo (pri sumu, da gre za spolno zlorabo, in kadar gre za nasilje v družini). Pravilnik o preprečevanju nasilja v družini nam nalaga točno določene korake ob zaznavi nasilja. Če je potrebno sodelujemo tudi s kriminalisti in sodiščem.

Ker že kar nekaj časa opravljate poklic socialne delavke – ali se vam zdi, da obstaja razlika med nasiljem nekoč in danes?

Mislím, da ni bistvene razlike. Otroci so bolj nestrpni, glasnejši. Vsi hočejo biti v središču

pozornosti, kar je seveda nemogoče. Vsi nekam hitimo in si ne vzamemo dovolj časa za ljudi okoli sebe, za drobne pozornosti, pohvalo, prijazno besedo.

Katere aktivnosti organizira naša šola, zato da spodbuja nenasilje?

Na dnevu dejavnosti imajo vsako leto devetošolci delavnice in predavanje o nasilju. Starejši učenci gredo v nižje razrede in imajo tam različne delavnice – mlajšim učencem za novo leto pomagajo napisati pismo Božičku, in sicer v smislu, kaj si najmlajši želijo, da bi se spremenilo ali izboljšalo pri medsebojnih odnosih. Poleg tega posamezniki odidejo tudi v dom starejših občanov in tamkajšnje varovance peljejo na sprehod, imajo z njimi delavnice, s katerimi jim želijo popestriti vsakdan in pomagati pregnati osamljenost. S prvošolci posadimo drevo srca oziroma prijateljstva. Poleg naštetega na dnevih dejavnosti učencem predstavimo tudi mediacijo, ki pomaga pri reševanju konfliktov na način, da smo slišani in da skupaj najdemo rešitev za sprti strani.

Kam po pomoč?

Če si žrtev nasilja, lahko to poveš kateremukoli učitelju ali šolski svetovalni službi. Lahko pokličeš tudi na spodnje telefonske številke.

TOM – telefon za otroke in mladino
080-12-34

Svetovalnica za starše
031/611-411

**Svetovalnica Fužine – za otroke,
mladostnike in odrasle**
01/520-64-40

**Združenje proti spolnemu
zlorabljanju**
9780

Center za mentalno zdravje
01/520-99-00

Zaupni telefon Zate
9783

KROS OD 1. DO 4. RAZREDA

Tradicionalno v Jagočah

Tako kot vsako leto smo se učenci in učitelji od prvega do četrtega razreda odpravili na desni breg Savinje in tam odtekli jesenski kros. Vsako leto, preden se začne tekmovanje, si učenci ogledajo progo. Nato so se učenci ogreli in pripravili na tek. Začelo se je in hitro in se tako tudi končalo. Na spodnjih fotografijah si lahko pogledate zmagovalce posameznih razredov.

1. razred

Kristjan Žužek, Timotej Jančič, Lukas Vodišek

Pika Božič, Klara Kosaber, Julija Voga

2. razred

Daša Kuclar, Nina Videc, Lea Šafarič

Kevin Horjak, Filip Pirš, Žiga Šanca

3. razred

Iztok Golob, Žiga Novak, Tian Kotnik

Iris Ilijevec Vodišek, Jožica Terbovc, Julija Teršek

4. razred

Peter Sevšek, Nik Ojsteršek, Miha Zalokar

Maruša Sajovic, Ema Lapaornik, Neja Ozimek

IMELI SMO SE LEPO

Prvič za prvošolce

V prejšnji številki Kratkočasnika smo objavili fotografijo devetošolcev, za katere je bil letošnji kros zadnji v osnovni šoli. Tokrat objavljamo fotografijo prvošolcev, ki so se prvega tekaškega športnega dne udeležili prvič.

Dober športnik se pred tekom in po njem tudi okrepča.

ZA ČISTO OKOLJE

Poskrbimo za čisto okolico šole

V podaljšanem bivanju se tudi trudimo, da bi bila šolska okolica kar najbolj čista. Delo je težko, saj nas vedno, ko pridemo na šolsko igrišče, čakajo smeti.

Ponavadi imamo vsak teden po tri kandidate, ki čistijo. Za čiščenje uporabljamo prav posebno orodje, tako da smeti ne pobiramo z rokami. Prav tako ne pobiramo stekla in drugih nevarnih snovi, ki lahko ogrozijo naše zdravje. Ob tej priložnosti

naprošamo vse učence in učenke ter vse ostale, ki uporabljajo naše šolsko igrišče ter se sprehajajo mimo šole, da smeti mečejo v koš, ki je temu namenjen.

OPB 3. razred MŠ Laško

Najprej smo očistili okolico, da so lahko učenci predmetne stopnje poslikali steno.

Upamo, da nam naslednjič ne bo treba napolniti tako velike vreče.

S SKUPNIMI MOČMI

Da bi nam bilo v šoli čim bolj lepo

V šoli se trudimo, da bi nam bilo čim prijetneje. Zato skrbimo, da so stene barvite, okrašene z različnimi izdelki učencev vseh razredov.

Učenci likovnega snovanja 2 so ustvarili risane junake ... in spomladanske rožice.

Pri likovnem pouku so učenci šestega razreda ustvarili risbe, s katerimi so popestrili šolsko avlo.

TURISTIČNI KROŽEK

K babici na župco ... k mamici na juhco

S Tabora na Krištof lahkkih nog naokrog se je glasil lanski naslov naše naloge, ki smo jo poslali na natečaj Turizmu pomaga lastna glava. Pri nastanku naloge smo pod vodstvom mentorice Slavice Šmerc in ob pomoči ostalih učiteljev sodelovali učenci in učenke izbirnega predmeta turistična vzgoja v matični šoli in učenci turističnega krožka v matični šoli in Podružnični šoli Debro.

Aprila smo se z ostalimi tekmovalci pomerili na tekmovanju, ki je bilo v Mercator centru Celje. Delo je obrodilo sadove, saj smo z nekaj truda osvojili srebrno priznanje, na katerega smo neizmerno ponosni. Z delom in rezultatom naloge smo bili zelo zadovoljni, zato smo se odločili, da se bomo letos ponovno prijavili, saj želimo rezultat še izboljšati, ob tem pa se zabavati in se tudi kaj novega naučiti. Naslov letošnjega natečaja se glasi Potuj z jezikom.

Po premisleku smo z učiteljico Slavico Šmerc izbrali snov za nalogo in nato še naslov, ki se glasi K babici na župco ... k mamici na juhco. Če se nam pri turističnem krožku želi letos še kdo pridružiti, ste učenci in učenke predmetne stopnje vljudno vabljeni ob četrtnih 6. in 7. šolsko uro in učenci in učenke razredne stopnje v sredo 7. šolsko uro v učilnico BI-KE. Pridružite se nam, zabavno bo!

Taja Jančič

Na predstavitvi lanske raziskovalne naloge v Mercator centru v Celju

RADI KUHAMO

Kuhinja za telebane

Ali tudi vas zanima, kaj je kuhinja za telebane? Kaj tam delajo? Kdo to dejavnost izvaja?

Tudi mene je zanimalo, zato sem se odločila, da bom o tem povprašala kar mentorici, ki izvajata to dejavnost. In seveda sta mi z veseljem odgovorili na vprašanja.

Kuhinja za telebane je ena od dejavnosti, ki jo lahko izberejo nadarjeni učenci petega razreda. Pri njej učenci kuhajo, pečejo, jedo, čistijo ... Sami in s pomočjo mentoric. K tej dejavnosti se je prijavilo osem učencev, njihovi mentorici pa sta Metka Čulk in Saša Kočiš. V soboto, 29. septembra, so pripravili prvi obrok.

Skuhali so slivovo, grozdno in mešano marmelado, spekli pirine palačinke in skuhali jabolčni kompot. Učenci so se veliko naučili in zabavali med dejavnostjo. Ko so skuhali in pojedli, so za seboj še pospravili, pomili posodo, pobrisali mize ... In zdaj že komaj čakajo naslednje kuhanje in nove izzive.

Nika Gradišnik

Foto: Taja Jančič

Naj se začne ...

Masa že nastaja ...

Tudi miza mora biti lepo pogrnjena.

Delo kot po tekočem traku ...

Še malo in mi bo uspelo ...

Mislím, da lahko postanem kuharica.

Palačinke so narejene.

Mmm, kako je dobro!

Pravi kuharski mojstri morajo znati tudi pospraviti.

Verjemite, bilo je odlično!

SODOBNA PRIPRAVA HRANE

Mmm, je dobro!

V šoli k pouku poleg drugih dejavnosti sodijo tudi izbirni predmeti, ki nam omogočajo sprostitev, zabavo, ustvarjalnost in tudi spoznavanje novega.

Moj izbirni predmet je sodobna priprava hrane, kjer je poleg teorije in učenja prisotno tudi praktično delo – kuhanje, pečenje ... Pripravljamo vse, od predjedi, glavnih jedi do solat in sladice, pri čemer se ne izogibamo nezdravi prehrani, kot so ocvrte jedi, slaščice ... Ta predmet je priporočljiv za vse, ki bi se

radi naučili kaj več o hrani in kuhanju, poleg tega pa je tudi zabaven in sproščujoč.

Letos smo med drugim pripravili predjed, ki je okusna in enostavna za pripravo. Zato vam jo predstavljam v nadaljevanju. Navedene sestavine zadoščajo za pet oseb.

Daša Peganc

Za roladice s šunko in sirom potrebujemo: 10 rezin šunke, 10 rezin sira, 1 jajce, drobtine, ostro moko, 10 zobotrebcev, olje za cvrtje.

Priprava: Najprej si roke temeljito umijemo z milom. Nato si nadenemo predpasnik in spnemo lase, če so daljši. Zobotrebce prelomimo na pol. Pripravimo tri posode: v prvo damo moko, v drugo razžvrkljano jajce in v tretjo drobtine. Nato rezino šunke položimo na desko in nanjo damo sir. Oboje zvijemo v roladico in jo povaljamo v moki, jajcu in drobtinah. Enako naredimo z ostalimi rezinami šunke in sira.

V ponev nalijemo olje in ga segrejemo. Roladice položimo vanj, jih ocvremo po eni strani in nato še po drugi. Ko so ocvrte, jih poberemo iz ponve in položimo na krožnik s papirnato brisačo. Nato jih serviramo na krožnik, obložimo z zelenjavo ali zaužijemo s kruhom.

Najprej roladice povaljamo v moki, nato v jajcu in nazadnje v drobtinah.

K roladicam se prileže solata – tokrat smo izbrali paradižnikovo.

Končni izdelek. Se vam cedijo sline?

PŠ VRH NA OBISKU

Ekološka kmetija Tausés

Podružnična šola Vrh nad Laškim je obiskala ekološko kmetijo Tausés, kjer domujejo konji, vietnamski prašički, koze in druge domače živali. Učenci so izvedeli veliko novega in zanimivega. Poleg tega so se tudi zabavali na travnatih površinah okoli kmetije. Kako so se imeli, si lahko pogledate na spodnjih fotografijah.

Larisa Knap

Nekateri si upajo, drugi še malo sumničavo opazujejo.

Tale je pa res najbolj varna – nič ne miga ...

Le kaj je tako zanimivega tam spodaj?

Ravno dovolj dolge noge imamo ...

REČIŠKI »PODALJŠANČKI«

Knjižni kotiček

Pravijo, da zanimanje za knjige in branje izumira. Učiteljice, ki se zavedamo pomena branja, poskušamo na različne načine otrokom priljubiti to dejavnost.

V času podaljšanega bivanja v PŠ Rečica imamo dovolj časa in prostora (prosta telovadnica), da si privoščimo prebiranje mladinske literature nekoliko drugače – leže ali sede, na blazinah, pod odejo, ob prijetni sproščujoči glasbi ... Da je izbor literature pester, poskrbimo vsi – tako učenci, ki prinašajo slikanice od doma, kot tudi sama z izposojenimi knjigami iz knjižnice.

In rezultati? Pozitivna čustva ob prebiranju, več zanimanja za branje. Otroci z veseljem nesejo ljubo,

»novo« slikanico domov in jo nato, če želijo, naslednji dan preberejo sošolcem – samoiniciativno branje, medvrstniško učenje. Prvošolci se želijo učiti branja, ki je zanje vrednota.

Moje izkušnje so lepe, zato jih z veseljem predajam naprej. Preizkusite ... Knjiga, topla odeja, prijetna glasba ... Če je človek knjigoljub, lahko na ta način okuži tudi svoje učence.

Lidija Jakopič, učiteljica v OPB v PŠ Rečica

OPB LAŠKO

Vesela jesen

Jesen se je pri nas res začela veselo. Najprej je bila potrebna glasba. Vendar glasbe ni brez glasbil, zato jih je bilo treba izdelati.

Simon in Žiga krasita kitari.

Davor izdeluje harmoniko.

Naj se zabava začne. Medtem ko fantje »špilajo«, se naša dekleta izkažejo kot odlične plesalke.

Če pa ste bolj ustvarjalen tip, si lahko doma izdelate strašila in jesenke venčke. Čarovnice bomo izdelovali malo kasneje, se bomo pa danes že kar spremenili v njih. Želimo vam ustvarjalne jesenske počitnice.

SVETOVNI DAN STAROSTNIKOV

Dedki in babice v šolskih klopeh

Oktober je mesec, ko učenci vsako leto povabimo v svoje šolsko okolje babice in dedke. V sredo, 10. oktobra, smo skupaj peli, plesali ter ustvarjali.

Najprej smo nastopali otroci s pesmicami, ki smo se jih naučili pri pevskem zboru, in z dramatizacijo zgodbe Trije metulji. Dedki in babice so se pridružili ob petju ljudskih pesmi in skupaj z nami zaplesali

ljudski ples Abraham ima sedem sinov. Druženje se je nadaljevalo na likovni delavnici. Ob sproščenem klepetu, rezanju, lepljenju, ustvarjanju ... so nastale jesenske dekoracije, ki krasijo okna naše šole.

Učenci, učiteljica in vzgojiteljici PŠ Rečica

PŠ ŠENTRUPERT

Posadili smo lipo

Tri leta je minilo od postavitve temeljnega kamna za novo šolo v Šentrupertu, ki nam je vsem v veselje in ponos. Učiteljice smo predlagale, da bi v spomin na ta dogodek posadili lipo, ki bi lepo dopolnjevala že postavljen čebelnjak v bližini. Pred časi je bila navada, da so ob vsak postavljen čebelnjak posadili tudi lipo, na kateri so se čebele rade pasle v času cvetenja in pridelale sladek lipov med z vonjem po lipovem cvetju in mentolu.

Kmalu se je naša ideja uresničila. Zbral se je celoten kolektiv, razdelili smo si delo, pripravili program in poslali vabila. K sodelovanju smo povabili tudi našega čebelarja in harmonikarja. Povabilu so se odzvali nekateri starši in tudi krajevni in občinski predstavniki. Iz šolskega dogodka je kmalu nastal krajevni.

Lipo smo posadili v toplem sončnem vremenu 5. oktobra, na dan učiteljev in v tednu otroka. V sklenjenem krogu okrog lipe se je prireditvev končala s pesmijo Čebelar Lojzeta Slaka. Dogodek nam je vsem dobro ogrel srce in prispeval k zavedanju, kako lepo je res na deželi.

Učenci in kolektiv PŠ Šentrupert

GLASBENI PROJEKT

Hermanov brlog

Glasbeni projekt je izbirni predmet v osmem razredu. Pri teh urah učenci igramo na različna glasbila in pojemo.

V tem šolskem letu bomo osvojili različno glasbeno znanje. Med drugim si bomo ogledali gledališko in s skupnimi močmi pripravili svojo glasbeno predstavo.

Na začetku šolskega leta pa smo se odpravili v Hermanov brlog v Celju, in sicer z namenom, da bi izvedeli kaj o zgodovini glasbe.

Katarina Penič

NE POZABITE

Bomo spali dlje?

Vsako leto dvakrat prestavimo uro: enkrat na poletni in enkrat na zimski čas.

Na poletnega jo vsako leto premaknemo zadnjo nedeljo v marcu, torej jo bomo naslednje leto premaknili 31. marca ob 2. uri zjutraj za eno uro naprej. A še pred tem jo bomo premaknili na zimski čas, in sicer že v nedeljo, 28. oktobra, ob 3. uri

zjutraj. Premaknili jo bomo za eno uro nazaj. Uro vsako leto premaknemo, da bi privarčevali in čim bolje uporabili dnevno svetlobo. Pri nas je to običajno, medtem ko je v nekaterih drugih državah po svetu (npr. na Islandiji) ne premikajo.

Saša Klezin

Foto in risba: Mark Vrbovšek Antloga

TABOR VRSTNIŠKIH MEDIATORJEV

Z besedami do dogovora

V petek, 5. oktobra, smo se v dobri družbi učencev – vrstniških mediatorjev in tistih, ki bodo to še postali – ter socialne delavke Metke Čulk, učiteljic Karoline Teršek, Petre Velikonja, Brigitte Kovač in učitelja Mensuda Memića odpravili v Podružnično šolo Šentrupert, kjer smo preživeli del konca tedna.

Na avtobusni postaji v Laškem smo polni pričakovanja čakali na prevoz.

Petkov dan smo izkoristili za spoznavne igre in zabavne pantomime ter domiselne države, ki smo jih ustvarili v skupinah. Tako smo se spoznali, saj smo se družili učenci obeh šol (Debro in Laško).

Učenci med predstavljanjem domiselnih držav s svojim grbom, tradicionalno hrano, z rastlino, s himno ...

Zvečer smo se zbrali pred tabornim ognjem in jedli slasten pečen krompir in kostanj. Seveda nismo bili lačni, saj nam je bila kuharica ves dan na voljo.

Naslednji dan smo preživeli ob treningu mediacije. Na koncu je sledilo tisto glavno – zaključni izpit, s katerim smo si prislužili težko pričakovan naziv vrstniškega mediatorja. Dobro smo se odrezali, saj smo vsi opravili izpit.

Učenci med pisanjem vtisov med taborom in opravljanjem izpita

Proti večeru v soboto smo se na žalost morali posloviti. Verjamem, da smo vsi odnesli kaj pametnega in predvsem zabavnega s tabora. Opravičujemo se učiteljem, da so noč prebedeli zaradi naše stalne nezaspanosti.

Imeli smo se lepo in super nam je bilo.

Ana Blatnik

POTOVANJE V LONDON

Učitelji so lahko tudi zabavni

Letos oktobra smo se nekateri učenci naše šole udeležili izleta v London, ki ga je organizirala turistična agencija Orel iz Celja. Na pot smo krenili 4. oktobra.

Z avtobusom smo se peljali do Letališča Jožeta Pučnika in od tam poleteli do Londona, kamor smo prispeli ob 18. uri po njihovem času. Že prvi dan smo videli nekaj znamenitosti, a pravo doživetje nas je šele čakalo. Do hotela smo se z avtobusom peljali po levi strani ceste. Sledila je nočitev. Zjutraj po zajtrku smo se s podzemno železnico odpeljali v mesto. Tam smo si ogledovali najrazličnejše znamenitosti, obiskali smo kar nekaj muzejev, galerij in trgov (Greenwich, Oxford Street, Camden Town, Big Ben ...). Z ladjo smo se peljali po reki Temzi. Nato je sledila nočitev, ki seveda ni mogla miniti

brez zabav. Po zajtrku smo spet odšli s podzemno železnico v mesto, kjer smo si ogledali še več znamenitosti, galerij in muzejev (Trafalgar Square, The National Gallery, Madame Tussauds, China Town, Leicester Square ...). Seveda pa smo si vsi kupili kakšen spominek. Po napornem in zanimivem dnevu je sledila še zadnja nočitev. Zjutraj po zajtrku smo se peljali do letališča, sledil je prijeten let in po štirih dneh smo bili spet v Sloveniji. Naše učiteljice in vodnik Tadej so poskrbeli, da smo vsi srečno prispeli. V Londonu smo videli veliko zanimivosti, se veliko naučili in se imeli zelo lepo.

Tadej Pasarič

Na Letališču Jožeta Pučnika

Na letalu

Skupinska fotografija pred Tower Bridgeom

Pred Buckinghamsko palačo

Piccadilly Circus

Na spomeniku Monument

Pred Big Benom in parlamentom

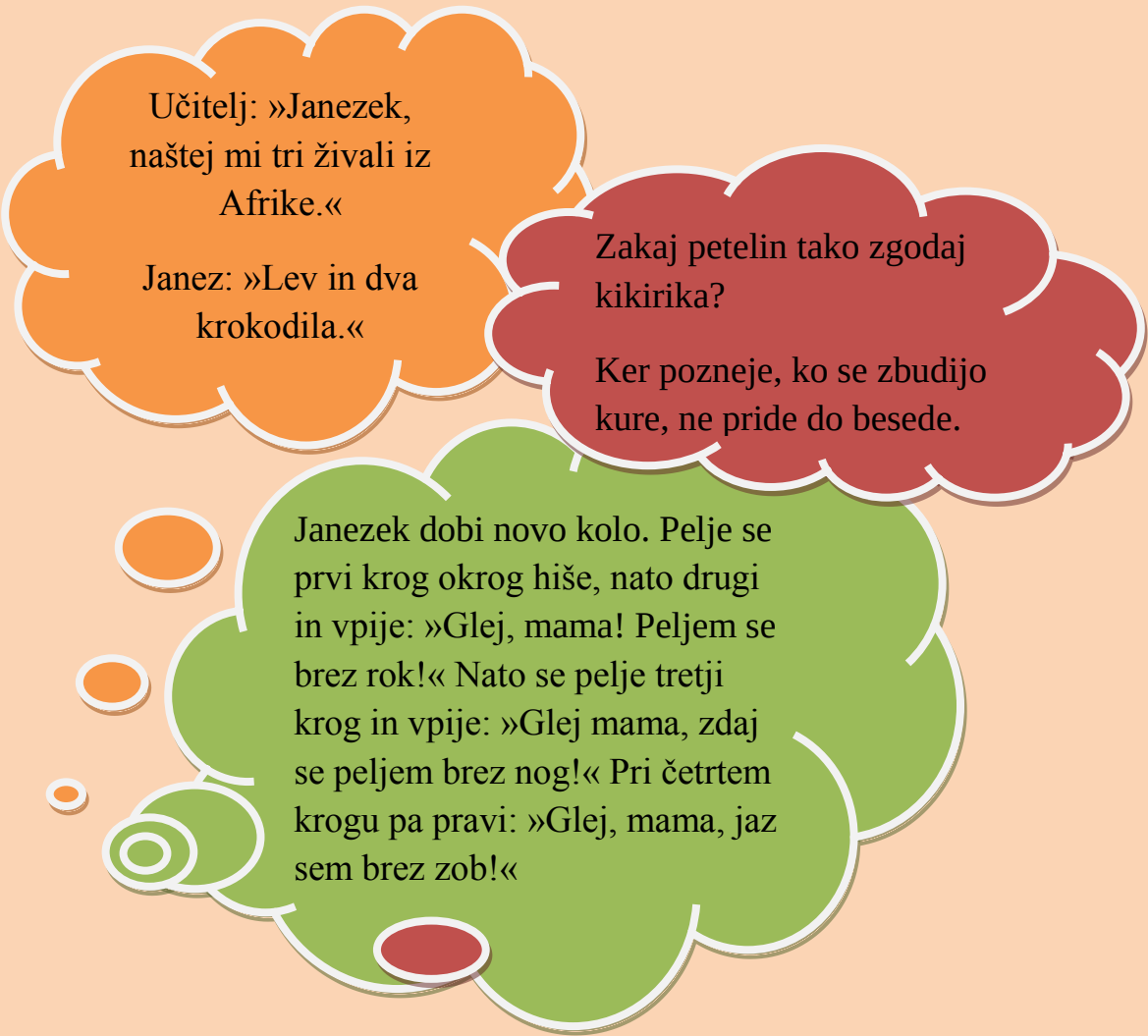

Na podzemni železnici

Prihod na letališče v Sloveniji

KRATKOČASNIKOVA VICOTEKA

Aljaž Grejan, Matjaž Cepuš, Miha Emeršič

ANAGRAM

Več glav več ve

Tim Vorina in Mehmed Zulić iz 6.c MŠ Laško sta nam poslala zanimivo sporočilo. A še preden nam ga je uspelo prebrati, nam jo je zagodel škrat in premešal črke. Zato vas prosimo, da nam pomagate razvozlati vsebino, da jo bomo razumeli. Odgovore nam pošljite na radio@oslasko.si. In še namig: proti koncu šolskega leta gredo šestošolci ...

